

Zac Poonen írásai

Az életünk tisztaságának fontossága – Zac Poonen

Importance of Purity in our life – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/importance-of-purity-in-our-life>

Az 1 Thessz. 4.1-8-ban Pál a tisztaságról beszél a szexualitás területén. Az 1 Thessz. 4.4-et kétféleképpen lehetne lefordítani. Az „edény” (görög *skeuos*) szót vagy a testünkre vagy az életünkre lehetne értelmezni.

Ezért ez a következőt jelentheti: *"mindegyikőtöknek képesnek kell lenni, hogy ura legyen a saját testének szentségben és tisztességben."* Meg kell tudni óvni a testünket szentül és tisztán, mert az Isten akarata az, hogy szentek legyünk (1 Thessz. 4.3). Sok terület van, ahol nem ismerjük, hogy mi Isten akarata, de ez az egyetlen terület, ahol pontosan tudjuk. Szentnek lenni azt jelenti, hogy elválasztjuk magunkat minden bűnös, világi és keresztyénhez nem illő dologtól. Tudnunk kell megóvni a testünket minden ilyen gonoszságtól.

Az 1 Thessz. 4.4 ugyanakkor ezt is jelentheti: *"mindegyikőtöknek szentségben és tisztességben kell magának feleséget szerezni."* Ez azt jelenti, hogy az a mód, ahogyan feleséget szerzel magadnak, annak szentnek és tisztességesnek kell lennie. Sok szentségtelen mód van arra, ahogyan az emberek megpróbálnak feleséget szerezni maguknak. Az egyik ilyen szentségtelen mód a hozományra vadászás. Szent módon keresel magadnak feleséget, vagy e világi szempontokat veszel figyelembe, amikor feleséget keresel magadnak? Ha „*testi kívánsággal*” nézel egy nőre és úgy keresel magadnak feleséget, akkor a pogányokhoz hasonlóan cselekszel, de ha az Urat akarod szolgálni, neked úgy kell néznie egy nőre, hogy olyan-e, aki hozzád hasonlóan istenfélő.

Az 1 Thessz. 4.6-ban Pál továbbmegy és azt mondja, hogy *"senki ne csalja meg az ő atyjafiát e tekintetben."* Ami azt jelenti, hogy *"ne légy túlságosan barátságos valaki másnak a feleségével, mert Isten bosszút áll azokon akik ezt teszik."* Nagyon körültekintőeknek kell lennünk a másik nemmel való kapcsolatunkban, mert egy olyan társadalomban élünk ma, ami nagyon hasonlít arra, mint amiben a thesszalónikabeliek éltek, ahol a szexuális erkölcstelenséget nem tekintették bűnnek. Sajnálatos módon sok erkölcstelenség van a gyülekezetekben lévő fiatal emberek, sőt még a keresztyén munkások között is a mostani időkben. Fontos, hogy mi keresztyénként mások legyünk, mint a világ és ennek egy világos bizonyossága legyünk ezen a területen. Tudnod kell, hogy ilyen értelemben hogyan kell megőrizned a tested tisztaságát, mert különben cserbenhagyod az Urat. Sámson és Dávid a tragikus példák erre, akik ismerték Istent és cserbenhagyták Őt. Sokan hasonlóan hozzájuk manapság.

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Egy üzenet, ami kihívás elé állít bennünket – Zac Poonen

A Challenging Message – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/a-challenging-message>

Az Ap.csel. 10-ben arról olvashatunk, hogy az evangélium első alkalommal jut el nem zsidó emberekhez. Az Úr azt mondta a tanítványainak, hogy az Ő tanúinak kell lenniük Jeruzsálemben, Júdeában, Samáriában és aztán a föld végső határáig. A 2. fejezetben ez el is kezdődött a Jeruzsálemben és a Júdeában élő zsidók felé. Később a 8. fejezetben arról olvashatunk, hogy a samaritánusokhoz mentek. Péternek adatott a lehetőség, hogy elsőként kaput nyisson mind a zsidók, mind a nem zsidók felé. Most mentek először nem zsidókhoz.

Kornélius egy olyan ember volt, aki nem tudott semmit a Bibliáról és Istenről, de istenfélő ember volt, aki folyamatosan Istenhez imádkozott és nagylelkűen segítette a szegényeket. (Ap.csel. 10.2). Egy angyal jelent meg és azt mondta neki, hogy az imái és az alamizsnái egyaránt feljutottak Isten elé. (Ap.csel. 10.4). Ebből azt látjuk, hogy Isten meghallgatja a nem keresztyének imáit is, ha istenfélők és az igazságban járnak, és Isten Krisztushoz vezeti őket, aki az egyetlen út az Atyához. (János 14.6). Sok keresztyén Péterhez hasonlóan felsőbbrendűnek gondolja magát a nem keresztyénekhez viszonyítva. Néhány nem keresztyénre azonban Kornéliushoz hasonlóan nagyobb istenfélelem jellemző, mint sok keresztyénre. Péter is tisztábbnak érezte magát a nem zsidóknál. Isten azonban megváltoztatta Péter véleményét és kitágította a szívét. Isten meg kell, hogy változtassa a mi véleményünket is a nem keresztyének felé. Péter makacsul ragaszkodott a véleményéhez, ezért Isten adott neki egy látást, hogy megváltoztassa a véleményét. (Ap.csel. 10.11). Ebben a látásban Péter egy lepedőt látott leereszkedni benne tiszta és tisztátalan állatokkal, és egy hangot hallott, ami arra kérte őt, hogy ölje le és egye meg azokat. Péter elutasította ezt, mert sosem evett semmi tisztátalant, ami Mózes törvénye szerint tisztátalan volt, amit megtiltott a zsidóknak, hogy megegyenek. (3 Mózes 11). Isten azonban most azt mondta neki, hogy ne hívjon semmit tisztátalannak, amit Isten megtisztított. Ez a látás háromszor ismétlődött meg. Péter zavarban volt ennek a látásnak az értelmét illetően

mindaddig, míg Péter házához meg nem érkeztek a küldöttek Kornéliustól azzal az üzenettel, hogy küldjön Péterért, amit egy angyal mondott Kornéliusnak. Péter most értette meg, hogy Isten mondta neki, hogy menjen el ennek a nem zsidó embernek a házához, akit a zsidók tisztátalannak tartottak.

Az angyal, aki Kornélius házához jött minden bizonnyal ismerte az evangéliumot – hogy Krisztus meghalt a világ bűneiért és feltámadt a halálból. Akkor miért nem ő hirdette az evangéliumot, ahelyett, hogy Kornéliust kérje meg, hogy küldjön Péterért és hirdesse neki ugyanazt az üzenetet? Mi volt az, amivel Péter rendelkezett, de az angyal nem? Bizonyos vagyok benne, hogy az angyal tízszer jobban megmagyarázhatta volna az evangéliumot, mint Péter. Péternek azonban volt egy megtapasztalása az üdvösség elnyeréséről, amit az angyal nem mondhatott el magáról. Csak egy bűnös, aki a kegyelem által üdvösséget nyert mondhatta el egy másik bűnösnek az üdvösség elnyeréséről szóló üzenetet. Ez az, amit az Apostolok cselekedetei könyvének legelső versében is látunk: Jézus először cselekedett és csak azt követően tanított. Ne beszélj olyasmiről, amiről nincs megtapasztalásod. Még az angyal is tiszteletben tartotta ezt az isteni alapelvet. Ezért sohase prédikálj olyanról, amiről ismereted van, csak akkor, amikor már tapasztalattal is rendelkezel arról; vagy legalábbis *törekszel rá, hogy megtapasztald* azt.

Amikor Péter elment Kornélius házához, a következőt mondta:

"Most értettem meg, hogy minden nemzetben kedves ő előtte, aki őt féli és igazságot cselekszik. (Ap.csel. 10:35). (nemcsak minden nemzetben, hanem minden vallásban is).

Isten örül mindazoknak a vallásos embereknek, akik félik Őt és Krisztushoz vezeti őket, hogy megmeneküljenek. Mi lett volna, ha Péter megtagadta volna, hogy elmenjen Kornélius házához? Kornélius elveszett volna a Péter engedetlensége miatt? Ez nagyon igazságtalan lett volna Istentől. Ha Péter nem ment volna el, akkor Isten elküldte volna Jakobot vagy Jánost, vagy valaki mást. Ha Anániás nem ment volna el a tarzusi Saulhoz, Isten elküldött volna valaki mást. Ha nem mész el oda, ahová Isten küld, akkor oda fogja adni a szolgálatodat valaki másnak.

Az Ap.csel. 10.38-ban Péter így írja le Jézus szolgálatát:

"A názáreti Jézust, mint kente fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten volt ő vele."

Még Jézus életében is az *erő* volt az, ami a Szent Szellemtől való felkenetés egyértelmű bizonyítéka volt. Jézus ezzel az erővel cselekedett jót és szabadította ki az embereket a Sátán fogságából. Isten betölt bennünket is az Ő Szellemével, hogy mi is tudjunk jót cselekedni másokkal és kiszabadítani őket a Sátán fogságából. Olyan emberekkel vagyunk körülvéve, akik a Sátán foglyai – elcsüggedt emberek; boldogtalan házasok, akiket a házastársa zaklat; néhányan, akiket a szüleik elhagytak

és az öngyilkosságot fontolgatják. Isten azért helyezett bennünket az ilyen emberek közé, hogy segíteni tudjunk nekik a bűnből és a Sátán fogságából való szabadulásban – és boldogok lesznek. Ha Jézusnak szüksége volt a szolgálata betöltéséhez, hogy fel legyen kenve a Szent Szellem által, akkor mennyivel inkább nekünk! Amikor Jézus fel volt kenve, akkor a következőt olvashatjuk róla: *"Isten volt Vele."* Ha a Szent Szellem felken bennünket, akkor Isten velünk lesz, amikor a szószéknél állva Isten igéjét hirdetjük vagy amikor ki fogunk üzni egy démonot valakiből. Isten velünk lesz, hogy megáldja az embereket.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Az első zsengek – Zac Poonen

The First Fruits – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/the-first-fruits>

A Jelenések 14.4-ben a következő van megírva:

"Ezek azok, akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat; mert szüzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengeiül."

Ez nem egy fizikai szüzességre vagy paráznaságra vonatkozó utalás. Az asszony, akit később a Jelenések 17.5 említ, Babilon a paráznaság anyja és az ő parázna lányai.

Ez a vers azt állítja, hogy 144 000-en vannak, akik nem követtek el szellemi paráznaságot. Ők megőrizték magukat tisztán, mint szűz menyasszony Krisztus számára, szeplőtelenül a testi és a világi dolgokkal való paráznaság nélkül. A szellemi paráznaságot a Jakab 4.4 magyarázza meg:

"Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel?"

Ők hűségesek maradtak a kísértés idején, és megőrizték magukat a világiasságtól. Ők azok, akik követték a Barányt, akárhová ment. Más szavakkal: ők azok, akik felvették a keresztet minden nap – mint ahogyan a Barány a földön járt.

Figyeljünk meg egy másik kifejezést a Jelenések 14.3-ban: „akik áron vétettek meg a földről.” Azt látjuk, hogy ők szabadok voltak a földi dolgoktól. A „föld lakói” az ellenségei voltak. Ők szabadok voltak a földi örömtől, nem foglalkoztak földi dolgokkal. Gondolataikat az odafenn való dolgok foglalták el, ahol Krisztus ül az Atya jobbján. Nem gondoltak arra, hogy „hogyan tudnék olyan sok pénzt keresni a földön, amennyit csak lehet és mégis a mennybe menjek, amikor meghalok? Hogyan élhetek olyan kényelmes életet, amelyet csak lehet és mégis a mennybe menjek, amikor meghalok?” A „föld lakói” gondolkoznak így. Ezek az emberek azonban a következőképpen gondoltak: "hogyan tehetnék mindent az Isten akarata szerint a földi életem ideje alatt? Hogyan mutathatnám ki a hálámat az Úrnak, amiért meghalt értem a Golgotán?" Ők nem voltak megalkuvók, félszívűek, langyosak, világias emberek, akik „hívőknek” nevezik magukat manapság. Ők teljesen más kategóriába tartoztak. Ők olyan megváltottak voltak, akik szabadok voltak a földi dolgoktól. Gondolataikat nem a földi kényelem, gazdagság vagy tisztelet foglalta el.

Szabadok voltak az emberektől – az emberek véleményétől is. Ennek eredményeként zsenyévé váltak Isten és a Barány számára.

A zsenék azok a gyümölcsök, amik elsőként érnek be a fán. Ők azok, akik azonnal válaszoltak a Szent Szellem hívására és beérték a földi életük alatt. Nem pazarolták el a földi életüket. Kihasználták minden lehetőséget, amit Istentől kaptak, hogy felvegyék a keresztet. Kihasználták minden lehetőséget, hogy kövessék a Barányt. Minden lehetőséget megragadtak, ami útjukba esett, hogy meghaljanak önmaguk számára, és a Szent Szellem vezetésének engedelmességgel kövessék Jézust. Ezért gyorsan éretté váltak. Ők az első zsenék.

A Jakab 1.18 azt mondja, hogy "az ő akarata szült minket az igazságnak igéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsenéje legyünk."

Nem mindenki válaszol a hívásra megfelelő módon, de lesznek egy kevesen, akik helyesen reagálnak és zsenék lesznek. A 144 000-es számot nem szó szerint kell érteni. Az egy kis létszámú embercsoportot jelképez. Jézus azt mondta, hogy az út, amin járunk kell keskeny és csak kevesen találják meg azt.

A Jelenések 7-ben azt látjuk, hogy egy „megszámlálhatatlan” sokaság fog Isten előtt állni fehér ruhában, megmosva a Barány vérében. Közülük sokan csecsemők lesznek minden vallásból, akik meghaltak mielőtt eljutottak volna az érett korra. Emberek milliói vannak a 20. században, akik ilyen koraszülött magzatok. Krisztus igazságossága számított be nekik és ezért vannak a mennyben, de sohasem használták ki a lehetőségeket, hogy győztesekké váljanak. Akik azonban tudatosan választották az életre vezető keskeny utat, az egy olyan csoport, ami **MEGSZÁMLÁLHATÓ**. Ők nagyon, nagyon kevesen vannak. Ők azok, akik

komolyan vették a Máté 5-6 és a 7. fejezetben leírtakat és az első zsengek - Isten és a Bárány számára.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszhető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor
<https://keskenyut.wordpress.com/>

Hit által élni – Zac Poonen

(Az Isten által meghatározott úton járni)

<http://www.cfcindia.com/article/living-by-faith>

"Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása utáni szomjúságot. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg." (Ámos 8.11-12)

A történelem során sok keresztyén őszintén kereste a szentséget és a bűn feletti győzelmet, felvéve a keresztet és megtagadva magát. Gyakran azonban azt tapasztalták, hogy a keresztyén élet inkább egy „nehéz iga” és nem az a dicsőséges élet volt, amiről a Biblia beszél. A kudarcuk oka az volt, hogy valójában nem értették meg a hit általi életet, amiről az Újszövetség beszél. A szentséget az Ószövetség törvényszerűsége alapján keresték, ezért nem tudták birtokba venni azt, amit Isten megígért számukra.

A 2 Kor. 3.6 azt mondja nekünk, hogy az Újszövetség a Szellem szolgálata, ami életet ad, az Ószövetség ezzel szemben a betű szolgálata volt, aminek eredménye halál volt! Annak ellenére, hogy ma az Újszövetség idejében élünk, ha Isten parancsolatainak betű szerint engedelmességek, az ma is *halált* eredményez. Ha **hit** által élünk és megengedjük a **Szent Szellemnek**, hogy vezessen bennünket, csak akkor fogunk tudni megélni egy „*krisztusi életet*”.

Amióta Jézus felment a mennybe és elküldte a Szent Szellemet erre a földre, a mi életünk sokkal dicsőségesebb lehet, mint bármelyik ószövetségi szenté. Ezért ha úgy találjuk, hogy az életünkre az elutasítottság, a depresszió és a rosszkedvűség jellemző ma, az azért van, mert még mindig az Ószövetség törvényszerűsége szerint élünk. (2 Kor. 3.9).

Jézus két dolgot hangsúlyozott állandóan a szolgálata alatt – az Istenben való **hitet** és a **Szent Szellem erejét**.

Ádám akkor hibázta el a hit általi Szent Szellem erejében való életet, amikor *a jó és a gonosz tudásának fáját* választotta *az élet fája* helyett. (1 Mózes 2.9). Azt választotta, hogy a jó és a gonosz ismeretével rendelkezzen ahelyett, hogy Istentől függne.

Az élet fája a hit általi életet jelképezi az Újszövetségben, a jó és a gonosz tudásának fája pedig a saját erőfeszítéseink általi életet jelképezi az Ószövetségben.

Ha Ádám az élet fáját választotta volna, állandóan Istentől függve **hit által élhetett** volna. *Abban az esetben a Szent Szellem megajándékozta volna őt egy isteni élettel.* Ehelyett ő a saját magától való függést, azaz az *Istentől való függetlenséget* választotta. Ezért meghalt. Minden hitetlen ember, de sajnálatos módon sok hívő is így él – Istentől való állandó függés nélkül.

Minden vallás azt tanítja a követőinek, hogy *cselekedjen jót és kerülje a gonoszt*. Azok a keresztyének, akik a szentségre törekcszenek szintén jót cselekednek és kerülnek a gonoszt. A szentség iránti törekvésükben azonban rendszerint csak egy finom megkülönböztető képességre tesznek szert a jó és a gonosz között, a különféle szabályokon és gyakorlatokon keresztül! A legtöbbjük ennek ellenére sohasem jut el egy hiteles *szent életre*. Miért? Mert a cselekedetek és nem a hit által keresik.

Isten 1500 éven keresztül megtanította az izraelitáknak a törvény által, hogy mi a jó és mi a gonosz. A törvény parancsolatainak való engedelmsesség azonban, hogy jót cselekedjenek, egyetlen izraelitát sem vezetett el az örök életre. A különböző szabályok szerinti élet – bármilyen magas legyen is a mérce – nem fog elvezetni senkit egy hiteles istenfélelemre ma sem.

A valódi szentség Isten élete az ember lelkében – és Isten kell, hogy megajándékozzon bennünket ezzel. Sosem leszünk képesek saját erőnkől elérni, hit által kell megkapni azt.

Pál azt mondta, hogy abban az időben, amikor tudatlan volt a törvény követelményeit tekintve, úgy érezte, hogy „él”. Amikor azonban megértette Isten törvényének követelményét, olyan óvatos lett az életében lévő rossz dolgokkal kapcsolatban, hogy úgy érezte „halott” (Róma 7:9)! Sokan, akik újjászülettek, szintén megtapasztalták ezt. Boldognak és „élőnek” tcsnnek mindaddig, míg csak a bűneik megbocsátásáról hallanak és a bűn feletti győzelmükről nem. Amint azonban Isten parancsolatainak kezdenek engedelmskedni, rögtön rosszul érzik magukat, boldogtalanok és „halottak”.

Pál nem hagyta figyelmen kívül az ószövetségi törvényt – és nekünk sem kellene. Isten azonban Pálnak egy másik törvényt is mutatott – *az élet szellemének törvényét a Krisztus Jézusban*. Ez volt az a törvény, ami végül is megszabadította őt a büntől. (Róma 8:2).

Sokan *jó dolgokat cselekedve* próbálnak *szentek lenni*. Emlékezzünk arra, hogy Éva evett a fa gyümölcséből, mert az **jónak** látszott! Nem akart ő semmi **gonosz** dolgot cselekedni! Nem azért evett a gyümölcsből, mert gonosz akart lenni, hanem, mert olyan akart lenni, **mint Isten**: a gonosz ezt ígérte neki (1 Mózes 3.5). Akik a törvény szerint élnek ma, ugyanezt a hibát követik el. Azt gondolják, hogy a jónak látszó cselekedetek által olyanok lehetnek, mint Isten.

Sok jó dolog, amit keresztyének életében látunk, nem valódi szentségből származik, hanem egy jólneveltségből. Közülük sokan becsületesek, de *nincs bennük szenvedélyes éhség Isten után*. Az életüket Bibliai ismeretek gyarapításával töltik anélkül, hogy *kijelentést* kapnának Istentől. Ennek eredménye az, hogy az életük nem nagyon különbözik a körülöttük lévő néhány *hitetlen* ember életétől. Minden ilyen hívőből hiányzik valami élő, amit Isten akar adni nekik – *isteni természetet*.

Isten mindenképp **nem** azt várja tőlünk, hogy jót cselekedjünk, hanem hogy *Benne bízzunk*, és akkor tudja adni nekünk az Ő természetét. Az Ő szemében **nem** azok az igazak, akik jót cselekednek, **hanem** akik *hit által élnek*. (Lásd. Róma 4.5 és Hab. 2.4) A Habakuk 2.4-ben Isten két embercsoportot állít szembe egymással: akik **hisznek** az Úrban és azok, akik **büszkék**. **A büszkék képtelenek hit által élni**, mert sokan nem fogadják el Isten ajándékait **ingyen**, egyszerűen hit által. Túlságosan büszkék ahhoz, hogy bármit ingyen elfogadjanak. Szeretnék inkább valamilyen cselekedetük által kiérdemelni a bűnbocsánatot és a szentséget.

A Sátán azt mondja a keresztyéneknek ma is (ahogyan Évának is mondta), hogy nem szükséges Istentől függni ahhoz, hogy különbséget tudjanak tenni a jó és a gonosz között. Azt mondja nekik, hogy különbséget tudnak tenni az értelmük és a Biblia olvasása által. Azonban sok *hitetlen* ember is az értelme szerint él, és becsületes, tisztességes életet élnek. Egy keresztyén is élhet ilyen módon, de nem lesz *megigazult* Isten szemében.

Sok hívő jól kezdi a hívő életét – *Istenre bízva* a megigazulását. Azt követően azonban a galáciabeli keresztyénekhez hasonlóan, azt keresik, hogyan váljanak tökéletessé a saját erőfeszítéseik által. (Gal. 3.3). Aszerint mérik a szellemi értéküket, hogy milyen sokat tettek Istenért vagy a szolgálatuk látható eredménye alapján - és elégedettséget éreznek. Amikor azonban az emberek megkérdezték Jézust, hogyan cselekedhetnék Isten munkáját, nem azt mondta nekik, hogy cselekedjenek jót, hanem, hogy **higgyenek Őbenne** (János 6.28-29)! Hit nélkül *lehetetlen* Istennek tetszeni.

Sok **ellentmondás** van a keresztyén életben és az **elsővel** akkor találkozunk, amikor megtérünk: tudjuk, hogy Jézus tesz igazzá bennünket, és olyan tökéletesen állít Isten elé bennünket, mintha **sosem vétkeztünk** volna – mert Isten megígérte, hogy **sohasem emlékeztet bennünket a múltbeli bűneinkre** (Zsidó 8.12). Ugyanakkor azt is mondta, hogy **sohase felejtjük el a múltbeli bűneinket**, nehogy vakká és rövidlátókká váljunk (2 Péter 1.9)!

Egyrészt azt látjuk, hogy Isten nem emlékszik a múltbeli bűneinkre, másrészt azt mondja nekünk, hogy sohase felejtjük el azokat! *Hogyan tudunk együtt élni két ilyen nyilvánvaló ellentmondással?*

Erősebbnek kell lenni bennünk azon tény tudatának, hogy Jézus vére megtisztított bennünket a múltbeli bűneinktől, mint a múltbeli bűneink tudata.

Olvassuk el az utolsó mondatot még egyszer, mert ez az egyik legfontosabb alapelv a keresztyén életben. Ha hiszel ebben, ez az igazság szabaddá tesz téged.

*Ha a múltbeli bűneink miatt bűnösnek érezzük magunkat, az **nem alázatosság**, hanem **hitetlenség** és az sértés Jézus véreire nézve. Az ilyen hitetlenség nem Istent dicsőíti meg.*

Pál a „*bűnösök között az elsőnek*” nevezte magát még azt követően is, amikor 30 éves keresztyén volt (1 Tim.1:15). Ezzel egy időben azonban azt is mondta, hogy *"semmit sem tudok magamtól"* (1 Kor. 4.4). Mindkét tény igaz volt.

Ez annak a bizonyítéka, hogy nagy bizalommal vagyunk Isten felé és bátrak vagyunk a Sátán vádlásaival szemben, amivel megpróbál félelemben tartani minket.

A keresztyén könyvesboltok legnépszerűbb könyvei ma azok, amik a *hittel* és a *Szent Szellemmel* foglalkoznak. Ezek közül a legtöbb könyv azonban egy *hamis hitre* és *megtapasztalásra* tanítja a keresztyéneket. Az a „*hit*”, amiről ezek a könyvek beszélnek, az gazdaggá és egészségessé tesz – nem pedig szentté és szellemivé. Azt tanítják a keresztyénekeknek, hogy bármit megkaphatnak Istentől, amit csak akarnak, ha elég nagy a hitük. Az ilyen tanítás alapvetően ellentétes az első apostolok és istenfélő (19. századi és 20. század eleji) misszionáriusok tanításával és gyakorlatával, akik feláldozták az életüket Isten királyságának az előrehaladásáért.

Az igazi hit az, ami képessé tesz bennünket a világ feletti győzelemre. (1 János 5.4) – a világot, ami *"a szem és a test kívánsága és az élet kérdése"* (1 János 2.16). Ahogyan Jézus legyőzte ezt a világot, mi ugyanúgy le tudjuk győzni azt. (Lásd. János 16.33 és Jel. 3.21). Amikor legyőzzük a világot, a Sátán a továbbiakban már nem tud megtéveszteni bennünket azzal, hogy az *egészség és a gazdagság* okozta öröm, az *magasabb rendű*, mint az, ami az Istennel való közösségből származik.

Isten akarata az, hogy megízleljük a Vele való közösségből származó tiszta örömet. Egyedül az tudja kiűzni belőlünk a más öröm iránti vágyat (Zsoltár 16.11). Sokan próbálkoznak minden erejüket összeszedve emberi erővel legyőzni a bűn örömeinek a vonzását, de csak amikor megízlelik az Istennel való közösség örömét, akkor válhatnak valóban szabaddá.

Az Istenben és a **Szent Szellem** erejében való **hit** tud bennünket szabaddá tenni minden megkötöttségtől, amit a Sátán valamikor ránk rakott.

Magadtól **nem** leszel **képes** győzni valamilyen világi vágyad felett, ami vonz téged. Miután azonban Istenhez kiáltasz, mint Péter, amikor elsüllyedt a tengerben és azt mondta: "*Uram! Ments meg engem!*", rá fogsz jönni, hogy Isten **nem csak** a bűn utáni **vágytól** szabadít meg, hanem meg **is** gyűlölteti veled a bűnt! *Az Újszövetségben az Isten munkája bennünk az, hogy **vágyjuk** és **cselekedjük** az Ő akaratát.* (Fil. 2.13). Milyen csodálatos az Újszövetség evangéliuma!

Jézus élete **nem** olyan valami, amit képesek vagyunk **utánozni**, hanem **részesülnünk** kell abból a Szent Szellem által. A legtöbb keresztyén azért nem tapasztalja meg ezt, mert nem *szellemi szegények*. Ez azt jelenti, hogy az életüket nem egy Isten iránti szükség állandó tudatában élik. Magukban bíznak és függetlenek Istentől.

Jézus csak a *szomjasakat* hívta magához, hogy igyanak. A hitben való járáshoz állandóan szomjasnak (szellemben szegénynek) kell lennünk, mindig annak tudatában, hogy szükségünk van a Szent Szellem erejére. Kell, hogy folyamatosan egy kiáltás legyen a szívünkben (még ha kimondatlanul is), hogy be legyünk töltve Szellemmel és megtapasztaljuk az Ő erejét. Akik Jézushoz jönnek és isznak, meg fogják tapasztalni az élő víz folyamainak kiáramlását a legbelső lényükből (egy Szent Szellem teljességében lévő élet) – (János 7.37-38).

Így a leggyengébb hívő is meg tudja tapasztalni a hit általi élet dicsőségét az Újszövetségben és olyan erőssé válhat, amennyire csak lehetséges.

Akinek van füle hallja meg.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor
<https://keskenyut.wordpress.com/>

Isten beszéde különbséget tesz a lélek és a szellem között – Zac Poonen

The Word of God Divides Between Soul and Spirit – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/the-word-of-god-divides-between-soul-and-spirit>

A Zsidó 4.12-ben ezt olvashatjuk:

*" Mert az **Istennek beszéde** élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek **megosztásáig**, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait."*

Isten beszéde különválasztja a lelket és a szellemet (4.12). A lélek és a szellem különválasztása világossá teszi számunkra, hogy lelkiek (értelem és érzelem vezéreltek) vagyunk, ha Isten ígését emberek szolgálatán keresztül fogadjuk be, vagy szellemiek, ha a Szent Szellem közvetlenül tanít bennünket. Az Ószövetség népe nem tudott különbséget tenni a lélek és a szellem között.

Az ószövetségi sátor három részre volt osztva: külső pitvar, szent hely és a szentek szentje. Ez az ember testének, lelkének és szellemének a kiábrázolása volt (1 Thessz. 5.23). A lelket a szent hely képviselte és a szellemet a szentek szentje. Isten a szentek szentjében volt jelen. Egy vastag kárpitfüggöny választotta el a szent helyet a szentek szentjétől. Senki sem mehetett be a szentek szentjébe (csak a főpap egy évben egyszer). Ez egy jelképes tanítás volt arról, hogy az ember nem élhetett és nem szolgálhatta Istent *"szellemben"* az Ószövetség idején. Ezért az izraeliták nem tudtak különbséget tenni a *lelki* és a *szellemi* között. Akik ma sem tudnak különbséget tenni a két dolog között, azok „ószövetségi keresztyénként” élnek az életüket.

Isten ígéje megmutatja nekünk, hogy mi a lelki és mi a szellemi. Sok mai un. „keresztyén” munka valójában lelki. A lelki munka jellemzője, hogy Isten szolgálata emberi elgondolások alapján történik. Lehetnek nagyon jó elgondolások, amik nem testiek és nem is gonoszak, de emberi és lelki eredetű. A keresztyéneket három csoportra lehet osztani. A *testi* keresztyének azok, akik újjá születtek ugyan, de „korlátozott” mértékben még mindig a bűnös kívánságaiknak hódolnak, és szeretik a pénzt. stb. Aztán vannak a *lelki* keresztyének, akik lemondtak a testi vágyak élvezetéről és a pénz szeretetéről, de az értelmük és az érzelmeik alapján élnek. Aztán ott vannak a *szellemi* keresztyének, akik a Szent Szellem vezetését keresik minden cselekedetükben.

A lelki keresztyének lehetnek jó emberek, akik buzgó bizonyágtevők és az Urat szolgálják, de mindezeket meglehetősen *emberi* módon teszik. Nem értik Isten útjait. Isten a következőt mondja:

"Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, ... Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!" (Ézsaiás 55.8,9).

Vannak emberi módszerek, amelyekkel sok embert (lelket) meg lehet nyerni és vannak emberi módszerek Isten szolgálatára is. Dávid egyszer ökrös szekéren szállíttatta a frigyládát olyan módon, ahogyan a filiszteusok is tették. (2 Sámuel 6.3; 11). Ez egy jó elgondolás volt, hogy a kánhátitáknak ne a vállukon kelljen vinni a terhet a hosszú úton, de nem Isten akaratában volt és ezért Isten megítélte azt.

Ha a keresztyének Isten munkájának végzéséhez emberi módszereket használnak, az zavarokhoz fog vezetni. Lehetnek külsőleg látványos eredmények, de Isten dicsősége hiányozni fog. Mózes a sátort pontosan úgy készítette el, ahogyan Isten megmondta neki. Nem a szerint építette, ahogy a tanulmányait végezte egy „akadémián” Egyiptomban, ahol meg lehetett tanulni a piramisok építését. Mózes félretette az emberi értelmét Isten házának építésekor. Ezért vitte ki Isten őt 40 évre a pusztába, hogy elfelejtse minden emberi bölcsességét. Ezért vitte ki Isten 3 évre Pált is Arábia pusztájába, hogy elfelejtse azokat az emberi elgondolásokat, amelyeket Gamáriel „Biblia iskolájában” 3 éven keresztül tanult (Gal.1:17-18). Pálnak el kellett felejtene az értelme szerinti megértését, hogy meghaljon, mielőtt megérthetné Isten útjait.

A lélek az emberi erőre épít, ahol emberi erőforrásoktól függünk. Azt gondoljuk, hogy Isten munkáját jobban tudjuk végezni, ha sok elektronikus készülék áll rendelkezésünkre és politikai befolyással rendelkezünk. Ez tévedés. Isten munkája a Szent Szellem erejével valósítható meg. Az első apostoloknak nem volt pénzük, elektronikus eszközeik és befolyásuk. Az emberi erőforásaik a nullával voltak egyenlők, ennek ellenére sokkal nagyobb munkát végeztek el, mint a mai keresztyének - minden elektromos technikájukkal, pénzükkal és befolyásukkal együtt. Az apostolok szellemi erővel rendelkeztek és nem lelki erővel.

El kell választanunk a lelkit a szellemtől ahhoz, hogy valóban szellemivé válhassunk. Sok gyülekezeti összejövetelen vettem részt, ahol azt állították, hogy a Szent Szellem munkálkodik, csupán azért, mert sok érzelmi megnyilvánulás és nagy zaj volt. Nem hagytam azonban becsapni magam. Láttam, hogy pusztán az *emberi lélek* és nem a Szent Szellem munkájáról van szó. Amit ők „Szent Szellemmel való betöltekezésnek” hívtak, az csupán a „lelki erejükkel való betöltekezés” volt. Jézus valóban betölti a keresztyéneket a Szent Szellemmel minden nap, de az szellemi erőt ad, hogy Krisztus bizonyosságtevői legyünk (Ap.csel. 1:5,8). A lelki erő azonban csak felfokozza az érzéseket. A legtöbb keresztyén nem tud különbséget tenni a lelki és a szellemi között, ezért tévelyegnek.

Időnként keresztyén ima-összejöveteleken *"szólnak nyelveken"*, felkorbácsolják az érzéseket és azt állítják, hogy *"belső békességre jutnak"*! Sok felekezetenél szokássá vált az emberi lelki-erő gerjesztése.

Ha nem vagyunk képesek különbséget tenni a lelki és a szellemi között, akkor tévelyegni fogunk. Sok „*gyógyulás*”, amit manapság Jézus nevében cselekednek, az szintén az emberi lélek erejével történik és nem a Szent Szellem valódi ajándékai által. Egy olyan összejövetel, amelynek az *„atmoszféráját”* sok énekléssel hozzák létre, olyan énekek többszöri eléneklésével, mint „*az Úr szeret engem*”, az az emberek érzéseit korbácsolja fel. Azután megkérlik az embereket, hogy *„szabadítsák fel a hitüket”*! Ez nem Isten útja, mert az igehirdető valójában hipnotizálja az embereket. Jézus és az apostolok sohasem gyógyítottak embereket ilyen módon. Ők csendben gyógyították meg a betegeket, mindenféle éneklés vagy érzések felfokozása nélkül.

Ha nem ismered fel ezt a hamisítványt, akkor te is megpróbálsz utánózni azt, és azt gondolod, hogy ez Isten szolgálatának a módja. Azt követően te is hasonlóan cselekszel és a lelki erőddel próbálsz hatni másokra. Ezzel azonban megteveszted őket és magadat is. Isten ígéje azonban elhat „az ízek és a velők szétválasztásáig” és világossá teszi számodra, hogy mi a lelki és a szellemi. Ha Jézusra nézel, Őbenne meg fogod találni a választ. Ha részt veszel egy gyógyító összejövetelen vagy megnézel ilyet egy keresztyén TV csatornán, csak kérdezd meg magadtól: Jézus így csinálná ezt? Rögtön fel fogod fedezni az igazságot. Ha azonban figyelmen kívül hagyod Isten ígését, akkor bizonyos, hogy megtevesztés áldozata leszel. Engedd, hogy Isten beszéde szétválassza a lelket és a szellemit. Isten az Ő ígését adta neked, valamint Jézus és az apostolok példáját, hogy megmutassa mi a szellemi valójában.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Jézus szenvedés által tanulta meg az engedelmességet – Zac Poonen

Jesus Learned Obedience by Denying Himself – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/jesus-learned-obedience-by-denying-himself>

A Zsidó 5.8-ban azt olvashatjuk, hogy Jézus „*ámbar Fiu, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet.*” Jézusnak is meg kellett tanulnia az engedelmességet. A „megtanulni” szó a neveléssel van kapcsolatban. Jézusnak az engedelmességet a földi, testet öltött idejében kellett megtanulnia. Istenként a mennyben nem kellett engedelmeskednie senkinek. Ha sohasem tettél még valamit az életedben és először kell azt megtenned, akkor meg kell azt tanulnod. Jézusnak meg kellett tanulnia az engedelmességet, amikor emberként lejött a földre. Nem csak az Atyának kellett engedelmeskednie, hanem Józsefnek és Máriának is. József és Mária bűnös, nem tökéletes emberek voltak. Ugyanúgy követtek el hibákat, mint bármelyik szülő. Jézus ennek ellenére engedelmeskedett nekik. Ez nehéz dolog volt számára, de engedelmeskedett és emiatt szenvedett. Ez azt jelenti, hogy elszenvedte a saját akarata megtagadásával járó fájdalmat és engedelmeskedett az Atyának egész életében. Amikből az engedelmességet megtanulta, annak szenvedés volt az ára.

Az engedelmisség néhány esetben örömteli lehet. Ha azt mondd a gyerekednek, hogy egye meg a jégkrémjét, örömmel engedelmeskedik. Ez nem szenvedés számára. Amikor azonban a barátaival játszik és azt mondd neki, hogy hagyja abba a játékot, jöjjön be és csinálja meg a házi feladatát, akkor nehéz lesz engedelmeskednie. A mi életünkben is vannak bizonyos területek, ahol nem lehet könnyű és örömteli az engedelmisség. Azonban engedelmeskedünk, mert tudjuk, hogy az jó nekünk. Az engedelmisségünk igazi próbája az, amikor meg kell tennünk valamit, amit nem szeretünk, valamit, ami a saját akarata megtagadását igényli, ami fájdalmas számunkra. Ez az engedelmisségünk igazi próbája.

Jézus a saját akarata megtagadása által tanulta meg az engedelmisséget. Akármire azt mondta az Atyja, hogy „Nem”, akkor Ő is azt mondta, hogy „Nem”. Azokon keresztül tanulta meg az engedelmisséget, amik szenvedést okoztak neki, és ennek a tanulási folyamatnak a végére "tökéletes lett" (Zsidó 5.9). A "tökéletes" szó itt azt jelenti, hogy „teljes”. Jézus elvégezte az egyetemet és megkapta a diplomáját. Ugyanezt a diplomát kell nekünk is megszereznünk. Nekünk is sok kísértés felett kell győznünk, ahogyan az Jézussal is megtörtént.

Mi történik, ha elbukunk a kísértésben? Akkor újból át kell mennünk azon a próbán! Amikor végül minden próbán sikeresen átmegyünk, megkapjuk a diplomát. Akkor győztesek vagyunk! Ez a legfontosabb elismerés az életünkben, amit valaha is megkaphatunk. Ahhoz képes minden más elismerést szemétnek lehet nevezni. Amikor Jézus azt mondta: „kövess engem”, Ő egy olyan dolog megtételére kért bennünket, amit Ő az üdvösségünk szerzőjeként tett meg. Sohasem kért meg bennünket arra, hogy olyan kísértéssel nézzünk szembe, amin Ő maga nem ment volna keresztül. Járuljunk bátran a kegyelem királyi székéhez, hogy kegyelmet kapjunk, ami segít nekünk a tanulmányaink befejezésében. Ha szenvedni kell, akkor szenvedni fogunk. A sorsunk azonban az, hogy megtanuljuk az engedelmisséget és befejezzük a tanulmányainkat.

A Zsidó 5.9-ben a következőt olvashatjuk:

„És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek”.

Jézus most az engedelmisségnek ezen az egyetemén a professzor. Ő is ugyanazt az egyetemet végezte el a legalsó évfolyamtól a legmagasabbig, és mindenben engedelmeskedett.

Isten szolgálóiként most arra vagyunk elhívva, hogy kezdjük el az első leckét megtanulni az engedelmisségnek az egyetemén. Minél többet tanulunk meg az engedelmisségből szenvedés által, annál inkább az Úr igazi szolgálói lehetünk, akik másokat is el tudnak vezetni az engedelmisségre. Ez egy igazi keresztyén szolgálat. Ha azonban nem szerzed meg a diplomát, hogyan lehetnél előadó ezen az egyetemen?

"Ő örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek".
(Zsidó 5.9).

Ez az „örök üdvösség” nem a bűn büntetésétől, hanem inkább a bűn erejétől való megmenekülésünkre vonatkozik a mindennapi életünkben.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Ne maradj csecsemő keresztyén! - Zac Poonen

Don't Remain As a Baby in the Christian Life – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/don%E2%80%99t-remain-as-a-baby-in-the-christian-life>

A Zsidó 6.1-3-ban az író arról beszél, hogy mielőbb el kell jutni az érettségre. Az 5.12-14-ben pedig a tej ivását és a szilárd táplálék evését használja példaként. Majd két további példát használ: először az alaptanítás és a haladó tanítás példáját; és azt követően egy épület alapjának és annak felépítményének a példázatát. Ezek a szóképek ellentétbe állítják a csecsemőt az érett keresztyénnel. A kettő közötti különbség láthatóan a kísértésre való reagálásban van. Az érett szent *krisztusi* módon reagál a kísértésre, míg a csecsemő *emberi* módon.

A legtöbb csecsemő hívő viselkedése *emberi* és nem *isteni*. Vizsgáljuk meg magunkat! Például, ha társaságban elmondasz egy olyan viccet, ami zavarba hozza a többieket, azonnal kérdezd meg magadtól, hogy Jézus elmondott volna egy hasonló viccet? Ha sosem teszel fel ilyen kérdéseket, sosem fogsz világosságot kapni az emberi viselkedésedről és mindig csecsemő keresztyén maradsz. Jó megvizsgálni magunkat mindennap, különböző időpontokban, hogy lássuk, úgy cselekszünk, úgy reagálunk-e, mint Jézus a különböző helyzetekben? Ha sohasem vizsgálod meg magad ilyen módon, sohasem fogsz felnőni. Akkor örökké egy alapszinten fogsz élni és soha semmit sem fogsz arra építeni. Örökké az óvodában fogod leélni az életedet, örökké csak tejjel táplálkozva. Ha azonban figyelsz a Szent Szellemre és komolyan haladsz előre a szellemi képzésedben, akkor nagyon gyorsan éretté fogsz válni.

Most nézzük meg egy másik szemléltetési mód szerint ezt a kérdést: az érettségre jutás gondolatát hasonlítsuk egy (mondjuk 10 000 méteres) hegy megmászásához. Jézus már felért a csúcra. Amikor megszületünk, akkor ennek a hegynek a lábánál vagyunk. A célunk az, hogy Jézust kövessük és induljunk el a hegy teteje felé, bármennyi ideig is tart az. Így azt tudjuk mondani a fiatalabb testvéreinknek, hogy *"kövessetek bennünket, mint ahogyan mi követjük a Krisztust"* (1 Kor. 11.1), még akkor is, ha csupán 100 métert másztunk meg.

Mi az alap? Mi a tej? Mit tanulunk meg az óvodában? Mindenek előtt a bűnbánatot (Zsidó 6.1). Ez nem csak azt jelenti, hogy a bűneinktől forduljunk el, hanem azt is, hogy a *halott cselekedetektől*. Az *Ószövetség* ideje alatt csak jó és gonosz cselekedetek voltak. Az *Újszövetségben* jó, gonosz és *holt cselekedetek* vannak. A holt cselekedetek olyan cselekedetek, amiket rossz indíttatásból végzünk. Például, Isten ígéjének a hirdetése egy nagyon jó dolog, ha azonban valaki elismerésért és pénzért teszi, akkor az *halott cselekedet*. Ha valami jót cselekszünk, mint például pénzt adunk Isten munkájára, de *nem örömmel* tesszük azt, akkor az *halott cselekedet*. Sok hasonló példa van. Bármit tesz hit vagy öröm nélkül, az holt cselekedet, még akkor is, ha az más emberek javát szolgálja. Meg kell bánni az ilyen holt cselekedeteket. Meg kell bánnunk az önző indíttatásainkat.

Másik alapvető rész a hit Jézusban, a bemelegítés vízbe és Szent Szellembé, megkapva a szellemi ajándékokat ("kézrátétellel"), várva a halálból való feltámadást Krisztus visszatérésekor és késznek lenni az utolsó ítéletre (2 Kor. 5.10). Ezek mind óvodás dolgok. Azok a keresztyének, akik csak ezeket keresik, azok még óvodások. A háznak még csak az alapja van kész. Innen kell törekedni az érettség és a tökéletesség felé, hogy egyre inkább Krisztusra hasonlítsunk az életünk minden területén. .

A Zsidókhoz írt levél írója egy terhet helyez a keresztyénekre, hogy tovább kell lépni a tejről a szilárd étel felé, az alapoktól a felépítmény felé, az óvodából a magasabb iskolai osztályok felé. A földi életünkben senki sem akar örökre csecsemő állapotban maradni. Senki sem akar leállni a fejlődésében az óvodában. Senki sem akar egy olyan épületet, aminek csak alapja van. Sok hívő úgy tűnik, mégis megelégszik ezzel. Az igehirdetők és a pásztorok között is sok csecsemő van. Ennek az lesz az eredménye, hogy a gyülekezetük is tele lesz csecsemőkkel.

A Zsidó 6.1 azt mondja, hogy *„törekedjünk a tökéletességre”*. Ha leragadunk az alaptanításoknál, akkor az igehirdetésünk eredménye csupa csecsemő keresztyén lesz. Az *Újszövetség* üzenete nem csak az, hogy az emberek csak a bűnbocsánatig jussanak el. Ha ez így lenne, akkor az ige ezt mondaná: *"több csecsemőt hozzatok létre"*! Mi ezzel szemben arra figyelmeztetünk, hogy törekedjete az érettségre. Minden csecsemőnek fel kell növekedni az érett (felnőtt) korra.

Azért van sok viszály, ítélkezés, házasságtörés, pénzhajszolás és egymással való harc, még vezetők esetében is, mert a gyülekezetek tele vannak csecsemőkkel. A csecsemők mindig harcolni fognak. Amikor felnövünk az érett korra, akkor már nem harcolunk, és nem kívánunk mohón semmilyen pozíciót vagy tiszteletet a gyülekezetben. Ha

harcolsz vagy mohón vágysz valami pozícióra vagy tiszteletre a gyülekezetben, akkor még csecsemő vagy. Sajnos ma még keresztyén vezetők között is sok csecsemő van. Egy gyülekezetet építeni csecsemőkkel olyan, mintha olyan házat építenénk, aminek csak alapja van, de nincsenek falai és nincs rajta tető.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com>

Sofóniás időszerű üzenete – Zac Poonen

A Word from Zephaniah for Our Times – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/a-word-from-zephaniah-for-our-times>

A Sofóniás 1.4-5-ben azt mondta az Úr:

"Kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, és kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt; Azokat is, akik a háztetőkön az ég seregének hajlonganak; és azokat, akik hajlonganak, esküdvén az Úrra, de esküsznek az ő Molokjukra is;"

Izrael bement Kánaánba, hogy bemutassa nekik az igaz Istent, de a kanaániták lehúzták őket a maguk szintjére.

Ha egy asztal tetején állsz és megpróbálsz felhúzni valakit magad mellé, aki a földön áll, miközben ő téged akar lehúzni, könnyebb lesz neki téged lehúzni. Ez történt Júdával is. Az Úr figyelmeztette Júdát, hogy ne kerüljön semmiféle kapcsolatba a kanaánitákkal, de ők nem hallgattak az Úrra. Mi lett az eredmény? Júda nem tudta elérni, hogy a kanaániták az Urat imádják, de a kanaánitáknak sikerült lehúzniuk Júdát a maguk szintjére – és Júda elkezdte a Baált, a Napot, a Holdat és a csillagokat imádni.

Ez történik meg akkor is, amikor egy keresztyén gyülekezet megpróbálja „indianizálni” az imádatát. Ők ezt nagyon gyakran bálványimádó – nem keresztyén - gyakorlatokkal végzik. Láttam egy „keresztyén” pap által írt könyvet, aminek a borítóján egy kép volt Jézusról, ahogyan egy hét szemű kobra alatt ül. A kígyó feltételezhetően a Szent Szellem hét rétegét szimbolizálta! Ez az „indianizálás”

eredménye. Más gyülekezetekben a világiasság lehet az, ami lehúzhatja a keresztyéneket.

Ugyanez történik, amikor egy hívő összeházasodik egy hitetlennel. A hitetlen húzza le a hívőt a maga szintjére. Hozomány kérése a házasság alkalmával egy másik pogány szokás, amit a *legtöbb* keresztyén gyakorol. Isten gyűlöli a hozomány gyakorlatát, mert az árucikknek kezeli a nőt, akit meg lehet vásárolni. A próféták ellene álltak az ilyen dolgoknak és Izrael vallási vezetői ezért gyűlöltek őket. A helyzet ma ugyanez. Indiában alig van gyülekezet, amelyik bátran kiáll a hozomány ellen. A keresztyéneket megvásárolják, hogy lehúzzák a világ szintjére! Ezt Jézus nevében teszik, de úgy élnek, mint a körülöttük lévő világ!

"Az Úr áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe öltöztek. És megfenyítem mindazt, aki a küszöbön ugrál ama napon, akik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg az ő uruknak házáat." (Sofóniás 1.8-9)

A vezetők voltak azok, akik pogány szokásokat követtek, szerették a pénzt és megtöltötték a házaikat azzal. Az ószövetségi próféták mindig Isten népe vezetői ellen és az ő pénz szeretetük ellen beszéltek, mert elsősorban ők voltak a vétkesek. Ezért ezek a vezetők „eretnekeknek” hívták és üldözték a prófétákat. Ha Isten egy prófétát küld egy gyülekezetbe ma, ő szintén a pásztorok, a püspökök és az ő megalkuvásuk és pénzszeretetük ellen fog beszélni. Ezért a pásztorok az ilyen prófétát „eretneknek” fogják hívni, ezért nem engedik pulpitushoz és üldözik őt. Az Ószövetség idején minden prófétát üldöztek. Senki sem úszta ezt meg.

István megkérdezte a zsidó vezetőket:

„A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok?” (Ap.csel. 7.52). Egyet sem tudtak megnevezni. Miért üldöztek **minden** prófétát? Mert rávilágítottak a vezetők bűneire.

Amikor Jézus prédikált, látjuk őt a korának részegesei, házasságtörői, gyilkosai vagy esetleg a csaló vámszedők ellen prédikálni? Nem. Sosem mondott egy szót sem ellenük, hanem a következőt mondta: „azért jöttem, hogy megkeressem és megmentsem a bűnösöket.” De könyörtelenül kirohant a vallási vezetők ellen, akik Bibliával a kezükben prédikáltak nagy csarnokokban, szerették a pénzt és képmutató életet éltek. Ezért ölték meg Őt. Te ezt az igazi Jézust és az igaz prófétákat követed vagy hamis prófétákat és egy „más Jézust” követsz, akik barátságosak a világias keresztyén vezetőkkel, és velük együtt ünnepelnek? Az ítélet először a vezetőkre fog lesújtani.

Az Úr a következőt mondta:

"Abban az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövetekkel, és megfenyítem azokat, akik saját seprőjükön hevernek, akik ezt mondják szívükben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr." (Sofóniás 1.12).

Az egyházban ma is vannak vezetők, akik luxusban élnek, a prédikálásuk eredményeként gazdagodtak meg és elnézőek az Úr parancsolatait illetően. Ők azok, akik szeretik az olyan címeket és pozíciókat, mint "Igazgató", "Vezető pásztor" vagy „püspök” stb. Az Úr le fogja leplezni mindegyiküket.

Ha egy gyülekezet elkezd szellemileg hanyatlani, akkor mindig a könnyű, kényelmes, luxus élet, az emberek szükségei iránti közömbösség és imádkozás nélküliség felé mozdul el. Sok fiatal ember kezdi az Úr szolgálatát buzgón, odaszántan, imával és Isten igéjének komoly tanulmányozásával. 30 évvel később azonban ellanyhulnak: "a gazdagok csalárdsága miatti csalódásukban". Ha nem vagy hűséges, hogy harcolj a test vágyai ellen, és ellene állj a romlottságnak a keresztyénség köreiben, akkor ugyanolyan romlottá fogsz válni, mint a körülötted lévő vezetők. Egy jól képzett igehirdető leszél és elmondod a prédikációkat vasárnap délelőttöként, egyre több pénzt szerevezve, luxusban élve és nincs rajtad kenet – még akkor is így van ez, ha nagyon őszintén kezdted. Ez történt Sofóniás idejében és ez történik ma is.

Az Úr azokat, akik vétkeznek, olyanoknak írja le, mint a „*vak emberek, akik keresik az utat*” (Sofóniás 1.17). Amikor a vezetők maguk is vakok, minden követőjükre az vár, hogy beleessenek a gödörbe.

Ezt követően Sofóniás a következőt mondja:

*"Keressétek az Urat mindnyájan e föld alázatosai, akik az ő ítélete szerint cselekszettek; **keressétek** az igazságot, keressétek az **alázatosságot**: talán megoltalmaztattok az Úr haragjának napján!"* (Sofóniás 2.3).

Mit a jelentése annak, hogy "keressétek a nagyobb alázatosságot"? Sofóniás megértette, hogy Isten az alázatosokat áldja meg. Egyik oldalon *Babilon büszkesége* volt és a másikon *a maradék alázatossága Jeruzsálemben*.

Káin és Ábel történetéből megfigyelhető, hogy alapvetően kétféle áramlat van az emberiség történetében: Babilon és Jeruzsálem. Babilon romlott, vallásos rendszer. Jeruzsálem Isten igaz egyháza. Ennek az egyháznak a jellemzői nem a jelek és a csodák, hanem az *alázatosság*. Ők sosem fáradnak bele a nagyobb alázat keresésébe.

Mi tehát az a veszély, amivel a maradékhoz tartozóknak szembe kell nézni? A más gyülekezetekkel való összehasonlítás veszélye és a nagyobb kiválóság dicsőítése. A gonosz pontosan azt akarja, hogy így gondolkozz, mert tudja, hogy abban a pillanatban, amikor elkezdesz így gondolkozni, Isten az ellenségeddé válik és te is hasonlónak válsz azokhoz, akiket lenézel. Látod, hogy a maradék milyen gyorsan Babilon részévé válhat? Ezért törekedj az alázatosságra. Az arcod mindig a földet érje. Sohase hasonlítsd magad másokhoz. Egyedül Jézushoz hasonlítsd magad. Ez a tanácsom mindenkinek, aki Isten népének maradékához tartozik ma.

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Az ó – és az újszövetségi szolgálat közötti különbség – Zac Poonen

The Difference between Old Covenant and New Covenant Servant – Zac Poonen

<http://cfcindia.com/wftw/the-difference-between-old-covenant-and-new-covenant-servant>

A 2 Kor. 3. fejezetében Pál egy Újszövetségről beszél. Óriási különbség van az Ó - és az Újszövetség szolgálatai között. Az Ószövetségben volt néhány olyan próféta, mint Hóseás, Ézsaiás és Ezékiel, akiknek át kellett menniük néhány próbán, hogy megtanulják Isten útjait és engedelmeskedjenek az üzenetének. Általánosságban azonban az Ószövetség papokról beszél, akiknek nem kellett, hogy átmenjenek semmiféle próbán, hogy Isten papjaiként szolgálóvá váljanak. Csak meg kellett tanulniuk és megérteniük Isten törvényeit és megmagyarázni azokat az embereknek. Ők tanultak és prédikáltak. Ha minden prédikálásod pusztán a tanulmányaiból származik, akkor egy *ószövetségi* szolgáló vagy. Egy újszövetségi szolgáló a szolgálatát nem kizárólag csak a tanulmányaiból nyeri. *Tapasztalattal* kell rendelkeznie az üzenetről, és a tapasztalata alapján fog beszélni. *Nem* azt mondja, hogy „gyertek és halljátok”, hanem „gyertek és **lássátok**.”

A 2 Kor. 3.5-ben Pál azt mondja "*magunktól nem vagyunk alkalmasak erre a szolgálatra.*" Pál azt mondja, hogy magunktól képtelenek vagyunk megfelelni annak, amit ez a fantasztikus szolgálat megkövetel, mert az alkalmatlanságunk Istentől van. Egy újszövetségi szolgáló úgy szolgálja Istent, hogy nem attól függ, ami benne van, ami az övé: a képességét teljes egészében Istentől kapja. Isten adja azt neki és ő úgy adja azt tovább, mint a szolgálók Kánában, amikor elosztották az új bort. Azok a szolgálók vizet vittek Jézushoz, amit Ő borrá változtatott és azután a tanítványok elosztották azt. Ugyanilyen módon vitték a tanítványok az öt kenyert és a két halat Jézushoz és Ő megsokszorozta azokat – ők pedig szétosztották azokat. Az Úrhoz kell vinni a korlátozott képességeinket, alkalmatlanságunkat és Ő felkeni, megáldja és megtöbbszörözi azokat és úgy adjuk azt tovább másoknak. Ez az, ahogyan szolgálnunk kell. Arra vagyunk elhívva, hogy a dolgok *szétosztói* legyünk és ne a *létrehozói* – még az igehirdetés esetében sem. Amikor beszélünk, akkor az *élettel* kell szolgálni mások felé és *nem* ismerettel.

Sok keresztyén munkás elkedvetlenedik, elszomorodik és depresszióssá válik néhány évi szolgálat után és néhányan még ideg összeroppanást is kapnak. Ez azért van, mert a saját képességeikkel akarták Istent szolgálni. Nekünk Istentől kell függeni, hogy felkészítsen bennünket az Ő szolgálatára. Bízunk kell Istenben a fizikai gyógyulás tekintetében is, ha Őt szolgáljuk. Isten a következőt ígérte:

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ézsaiás 40.31).

Az alkalmasságunk Istentől van. Még ha pénzügyi nehézséged is van, bízzál az ígérésében: *"az alkalmasságunk Istentől van."* Akármire is van szükségünk Isten képes betölteni azt.

Ő tett bennünket az Újszövetség szolgájává. Az Újszövetségben nem szabad a *betű* szolgájának lennünk, hanem a *szellemé* (2 Kor. 3.6). A 2 Kor. 3.9-ben két szolgálat van megemlítve: a kárhoztatás szolgálata és az igazság szolgálata. A kárhoztatás szolgálta az, amikor az emberek kárhoztatva érzik magukat az igehirdetés meghallgatása után. Gondolhatod magadról, hogy csodálatos volt az igehirdetésed, mert az emberek megítélve érezték magukat és kárhoztatva, de ez egy ószövetségi szolgálat. A törvény megítéli az embereket és állandóan azt mondja nekik:

"Nem vagytok elég jók, nem vagytok elég jók." Sok igehirdetés ma az un. ébredési összejöveteleken csak azt mondja az embereknek: *"nem vagytok elég jók, rosszak vagytok, rosszak vagytok, rosszak vagytok."* Az emberek csak ülnek és elítélve, kárhoztatva érzik magukat. Ez *nem* keresztyén igehirdetés. A keresztyén igehirdetés az embereket el fogja vinni az igazságra és az életet fogja dicsőíteni. Nem fog megállni az emberek megítélésénél, hanem továbbmegy, hogy az üzenet végére felemeljék, meggyógyítsák és megszabadítsák őket és így reménykedve mennek el. Ha az igehirdetésed kötelekeket helyez az emberekre, bizonyos lehetsz benne, hogy egy ószövetségi szolgáló vagy. Ha az igehirdetésed azt éri el, hogy az emberek elítélve, kárhoztatva érzik magukat, akkor az egy ószövetségi igehirdetés. Ha lenyomod az embereket, ahelyett, hogy felemelnéd őket, akkor az egy ószövetségi szolgálat. Az újszövetségi szolgálat felemeli az embereket és reményt ad nekik.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>

Az igazság a nyelveken szólással kapcsolatban – Zac Poonen

The Truth About Speaking In Tongues - Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/article/the-truth-about-speaking-in-tongues>

"Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka" (Jakab 1:17).

Isten sosem hibázik, sohasem változik és csak tökéletes ajándékot ad. Ezért, amikor Pünkösd napján az „ismeretlen nyelven való szólás” ajándékát adta a gyülekezetnek, pontosan tudta, hogy mit csinál. A nyelvek „ajándéka” egy tökéletes ajándék volt. Isten nem változtatta meg időközben az ajándékról való gondolkozását, mivel Ő sohasem változik. Isten előre tudott arról a vitáról, ami majd körülveszi ezt az ajándékot a 20. században. Ennek ellenére úgy gondolta, hogy a gyülekezetnek szüksége van erre az ajándéokra, hogy betöltse az elhívását.

Még az olyan fontos igazságoknak is, mint a Szentháromság, Krisztus Istensége, Krisztus ember volta és a Szent Szellem személye, ellene mondtak és vitatkoztak azokról a keresztyénség története során. Ezért nem lep meg bennünket, ha a „nyelvek” ajándéka körül is vannak viták.

Mindig a legjobb módszer pontosan leszögezni, hogy mit mond a Szentírás az egyes tanbeli kérdésekről. Nézzünk most meg – előítélet nélkül - minden verset a Bibliában a „nyelveken szólás” témájáról:

1. Igazság

Jézus mondta:

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak..... betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.” (Márk 16:17)

Jézus azt mondta, hogy néhány jel fogja kíséni „azokat, akik hisznek”: nyelveken szólnak, démonokat űznek ki és betegeket gyógyítanak. Jézus nem mondta azt, hogy MINDEzek a jelek MINDEN hívőt kíséni fognak. Azt viszont mondta, hogy ezek a jelek megtalálhatók lesznek „azoknak - a közösségében - , akik hisznek”. Minden hívőnek tehát nem szükséges rendelkeznie mindezekkel az ajándékokkal. Még az sem szükséges, hogy minden gyülekezet rendelkezzen mindezekkel az ajándékokkal. Azonban megtalálhatók lesznek az egyházon belül az egész világon. A Szent Szellem szuverén joga eldönteni, hogy kinek adja az ajándékokat.

2. Igazság

"És megtelnek **mindnyájan** Szent Lélekkel, és **kezdenek szólni más nyelveken**, amint a Lélek adta nékik szólniuk..... zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül, ...álmélgodnak pedig mindnyájan és csodálgodznak, mondván egymásnak: ....halljuk amint szólgák a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait" (Ap.csel. 2:4,7, 11)

Legelőször, amikor a hívőket betöltötte a Szent Szellem ők MINDANNYIAN beszéltek nyelveken. Azok a „nyelvek” olyan ismert nyelvek voltak, amit mások azonnal megértettek. Ezért ott nem volt szükség a magyarázat ajándékára.

Figyeljük meg a 4. versben, hogy a személyek voltak azok, akik elkezdtek nyelveken szólni és nem a Szent Szellem. Nem a szellem mozgatta a nyelvüket. A Szellem csupán a kijelentést adta nekik. Ők maguk beszéltek. A Szent Szellem nem cselekszik úgy, hogy elvennie a választás szabadságát tőlünk az ajándék működésekor. A helyzet ugyanis az, hogy a Szellem gyümölgse az „önkontroll”. (Gal. 5.23). Csak a démonok által megszállt emberek veszítik el az önkontrolljukat. Akiket betöltött a Szent Szellem azok nagyobb önkontrollal fogják rendelkezni önmaguk felett, mint bárki más. "A próféta lelkek engednek a prófétáknak;" (1 Kor.14.32) .

3. Igazság

"Mert hallják, hogy ők nyelveken szólnak és **magasztalgák az Istent.**" (Ap.csel. 10:46)

Kornélius házában mindenki, aki betöltekezett Szent Szellemmel, abban a pillanatban, amikor megtértek Krisztushoz, elkezdtek „nyelveken” szólni Istent magasztalva – nem emberekhez szólgak, mint ahogyan az Pünkösöd napján történt.

4. Igazság

"És mikor Pál rájuk vetette kezét, **száll a Szent Lélek ő rájuk; és szólgak nyelveken, és prófétálnak.**" (Ap.csel. 19.6)

Amikor Pál a hívőkre helyezte a kezét Efézusban, a Szent Szellem rájuk szállt és „nyelveken szólgak” ill. prófétáltak.

Figyeljük meg a következőket az „Apostolok cselekedeteiben” lévő példák alapján:

(a) Az Ap.csel. 2-ben a Szellemmel való betöltekezés a bemeítkezés *után* történt. Az Ap.csel. 10-ben bemeítkezés ELŐTT töltekeztek be Szent Szellemmel.

(b) Az Ap.csel. 2-ben és 10-ben megkapták a Szent Szellemet, *anélkül*, hogy bárki rájuk helyezte volna a kezét. Az Ap.csel. 19-ben Pál kézzátétele *után* kapták meg a Szent Szellemet.

(Ez azt bizonyítja, hogy nincs egy általánosan használható minta a Szent Szellemmel

való betöltekezésre. Megtörténhet bemelegítés előtt vagy után, kézrátétellel vagy anélkül).

(c) Az Ap.csel. 8.14-18-ban, amikor a tanítványok Samáriában megkapták a Szent Szellemet, ott nincs arról szó, hogy nyelveken szóltak volna. Simon mágus azonban látott valamilyen bizonyítékot (nem tudjuk, hogy mi volt az), ami miatt ugyanazzal a képességgel akart rendelkezni, mint Péter.

5. Igazság

*"Mindenkinek azonban **haszonra** adatik a Léleknek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; ..... Némelyiknek csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása; (1 Kor. 12.7,8,10)*

A nyelvek ajándéka „haszonra” van - a gyülekezet hasznára. Ezt 25 évvel Pünkösöd után írta Pál, és a nyelvek ajándéka még mindig „haszonra” adatott a Szellem által.

6. Igazság

*"De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, **osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.**" (1 Kor.12.11)*

Talán ez a legvilágosabb igehely a Szentírásban arról, hogy a Szent Szellem szuverén módon dönti el, hogy kinek milyen ajándékot ad (beleértve a nyelvek ajándékát is). Nem szabhatjuk meg Neki, hogy kinek milyen ajándékot adjon.

7. Igazság

„És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadszor tanítócul; ... nyelvek nemeit." (1 Kor. 12.28)

Isten az, AKI adta a gyülekezetnek a nyelvek ajándékát – valamilyen céllal. Ezért sosem állhatunk ellent ennek az ajándéknak, mert akkor Isten ellen hadakozóknak fogunk bizonyulni. Emlékezzünk rá, hogy Ő bölcsőbb nálunk.

8. Igazság

*"Avagy mindnyájuknak van-e gyógyításra való ajándéka? Vagy **mindnyájan szólnak-e nyelveken?** Vagy mindnyájan magyaráznak-e?" (1 Kor. 12.30)*

Nem minden hívő rendelkezik a nyelvek ajándékával éppen úgy, ahogyan nem minden hívő rendelkezik a gyógyítás ajándékával sem. Nyilvánvaló tehát, hogy Isten **nem** gondolja úgy, hogy a „nyelvek” minden hívő számára fontos ajándék; legyen az szent

vagy hatékony az Úr szolgálatában. Ha így lenne, akkor mindenkinek adta volna ezt az ajándékot.

9. Igazság

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.” (1 Kor. 13.1)

Nyelveken szólni szeretet nélkül haszontalan dolog. Mindenki büszke, aki nyelveken szól és „lenézi” azokat, akik nem szólnak nyelveken. Ez azért van, mert hiányzik belőlük a szeretet. Az ilyen nyelveken szóló szeretetlen hívők olyan visszataszítóak Isten számára, mint egy hangos gongütés számunkra.

10. Igazság

*"A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár **nyelvek, megszűnnek**; vagy akár ismeret, eltöröltetik." (1 Kor. 13.8)*

Jézus visszajövetelekor, amikor eljön a tökéletesség, akkor nem lesz szükség többé a nyelveken szólásra. A mennyben éppen úgy nem lesz szükség „nyelvekre”, ahogyan nem lesz szükség többé Biblia ismeretre vagy próféciára sem.

Tehát a „nyelveken szólás” egy adott időszakra szóló ajándék, amire csak a földön lesz szükség a tökéletlen állapot miatt. Ez a magyarázata annak, hogy Jézusnak miért nem volt soha szüksége a nyelvek ajándékára. Ez azért volt lehetséges, mert folyamatos és tökéletes közösségben élt az Atyával.

11. Igazság

*"Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, **hanem az Istennek**; mert senki sem érti, hanem lélekben **beszél titkos dolgokat**." (1 Kor. 14.2)*

Az itt említett nyelvek ajándéka egyértelműen különbözik attól, ami Pünkösöd napján megnyilvánult. Ez az ajándék ugyanis **nem** „emberekhez beszél, hanem Istenhez” és senki sem képes megérteni azt, hogy mit mond a nyelveken szóló.

12. Igazság

*"Aki nyelveken szól, **önmagát építi**" (1 Kor. 14.4)*

A nyelvek ajándéka lehetőséget ad egy hívő számára, hogy szellemileg építse magát.

13. Igazság

*"Szeretném ugyan, ha mindnyájan **szólnátok nyelveken**, de inkább, hogy **prófétálnátok**; mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, kivéven, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön?" (1 Kor. 14.5)*

Pál azt kívánta, hogy MINDENKI szóljon nyelveken. Ez egy másik vers, ami szintén világosan jelzi, hogy NEM minden hívő szól nyelveken.

Pál vágya itt ahhoz hasonlít, amikor arra vágyott, hogy bárcsak MINDEN ember házasság nélkül élne, mint ő (amit ugyanabban a levélben korábban kifejtett - 1 Kor.7.7). Pál hasznosnak látta az egyedülélést és ugyanúgy hasznosnak látta a nyelveken szólást is. Pál azonban világossá tette azt is, ahogy Isten szuverén módon csak néhány hívőnek adta az „egyedülélés ajándékát”, ugyanolyan szuverén módon, mint ahogyan csak néhány hívőnek adja a „nyelvek ajándékának” adományát is. Ezért éppen olyan ostobaság minden hívőtől elvárni, hogy nyelveken szóljon, mint azt elvárni, hogy minden hívő egyedül élje le az életét!

A gyülekezeti összejövetelen sokkal hasznosabb prófétálni (az Isten beszédét szólni mások „bátorítására, épülésére és vigasztalására” (1 Kor. 14.3). Ha azonban a nyelveket meg is magyarázzák, az egyenlő prófétálással.

14. Igazság

*"Azonképpen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, amit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni..... Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy **megmagyarázza.**"* (1 Kor. 14.9,13)

A "nyelveken szólást" meg kell magyarázni, ha az egy gyülekezeti összejövetelen hangzik el.

15. Igazság

*"Mert ha nyelvvel könyörgök, a lelkem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. Hogy van hát? **Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is.**"* (1 Kor. 14.14-15)

Amikor egy személy nyelveken imádkozik, nem értheti, hogy mit mond. Pál azonban mégis azt gondolta, hogy sokkal inkább imádkozik és énekel „nyelveken” egy ismeretlen nyelven, mint az értelmével.

16. Igazság

"Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólni;" (1 Kor. 14.18.)

Pál hálás volt Istennek ezért az ajándékért, mert az a segítségére volt neki.

17. Igazság

"De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólni értelemmel, hogy egyebeket is tanítsak, mint tízezer szót nyelveken." (1 Kor. 14.19)

A gyülekezetben mindig jobb egy ismert nyelven szólni.

18. Igazság

"A nyelvek tehát jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek" (1 Kor. 14.22)

A nyelveken szólás egy jel a hitetlenek felé, mint Pünkösöd napján.

19. Igazság

"Azért ha az egész gyülekezet egybegyül és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök?" (1 Kor. 14.23)

Teljesen őrültség nyelveken szólni egy gyülekezeti összejövetelen, ha senki sem érti, hogy mit mondasz. Ez nyilvánvalóan azt kell, hogy jelentse az emberek számára, hogy magányosan szóljanak nyelveken és nem akkor, amikor mindenki együtt imádkozik. Az utóbbi esetben ugyanis, nem hallanánk azokat az imádkozókat, akik érthető nyelven imádkoznak.

20. Igazság

"Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyültök, mindeniteknek van zsoldára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. Mindenek épülésre legyenek. Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg:"
(1 Kor. 14:26-27)

Egy gyülekezeti összejövetelen csak két vagy három ember szólhat nyelveken és szükséges, hogy meg is magyarázzák. *"A megmagyarázás **nem** azonos a "fordítással". A fordítás „szó szerint” történik, a magyarázás pedig „a nyelveken szólás tartalmának az elmondása valakinek a saját szavaival, kijelentés által”.*

21. Igazság

"Azért atyámfiai törekedjetez profétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok."
(1 Kor. 14.39)

Ez egy következtetés. Nem kell tiltani a nyelvek ajándékának használatát, de ha ajándékra vágyunk, akkor inkább a profétálás ajándékára vágyjunk.

Igazi vagy hamisítvány

Van bizonyos mértékű titok a nyelvek ajándékával kapcsolatban. Mindazok, akik megkapták ezt az ajándékot, becsületesen el kell ezt ismerniük. Nem tudunk mindent róla, csak rész szerint van bennünk az ismeret. (1 Kor.13:12).

26 éve beszélek nyelveken, ezért engedjétek meg nekem, hogy néhány szót szóljak arra vonatkozóan, hogy a saját tapasztalatom alapján eddig mit értettem meg az ajándékról.

Amikor valaki nyelveken szól a szelleme (szíve) mond ki szavakat (közvetlenül a szívéből a szájához, kikerülve az elméjét) kiöntve a szívét Isten felé, ami vagy egy örömkíáradás vagy egy teher, ami szomorúságot vagy csüggedést okozott neki. Így felszabadul a szíven lévő nyomás. Ilyen módon épül valaki ez által.

Ahogy korábban láttuk az Ap.csel 2.4-ben, ha valaki nyelveken szól, a személy maga az, aki szól és nem a Szent Szellem. A hívő mondja ki a szavakat, éppen úgy, amikor egy ismert nyelven beszél. Az egyetlen különbség csak az, hogy most NEM egy ismert nyelven imádkozik, hanem az Úrra összpontosítva mondja ki a szavakat, egyenesen a szívéből, megkerülve az elméjét – tudva azt, hogy Isten érti a szíven lévő vágyakat és terheket, még akkor is, ha maga az imádkozó nem érti, hogy mit mond.

A lenyomás pillanataiban segít egy hívőnek leraknia a terhét, különösen akkor, ha az elméje túl fáradt ahhoz, hogy ismert nyelven imádkozzon. Nem tudjuk megmagyarázni, hogy ez hogyan működik, de működik.

Nézzük most meg a magyarázás ajándékát. Ahogy már láttuk a nyelvek magyarázata egyenértékű a prófétálással. Ezért ezt az ajándékot rendszerint olyan személy kapja, aki a prófétálás ajándékával is rendelkezik.

Egy gyülekezeti összejövetelen, ha valaki nyelveken szól, valaki a prófétálás ajándékával rendelkezők közül (rendszerint az egyik vén), ha Isten világosságában jár, az elméjében egy gondolati benyomást fog érzékelni, ha a *"nyelveken szólás"* valóban Istentől van. Kimondja a kapott gondolatot a saját szavaival, mivel az **nem** egy fordítás, hanem egy magyarázat.

Ha egy másik vén (aki a magyarázás ajándékával is rendelkezik) magyarázza meg a „nyelveken szólást”, a magyarázat ugyanaz lenne (jóllehet a vén azt a saját szavaival fogalmazta meg). Ebben az esetben mindkét vénnek tökéletes közössége lenne az Úrral.

Mivel egyetlen Istentől való kijelentés sem mondhat ellent a Bibliában leírtaknak, a magyarázat is összhangban lesz a Szentírással, éppen úgy, mint ahogyan minden igaz prófécia is összhangban van a Szentírással.

Néhányan, akik a szellemi ajándékokkal kapcsolatban szkeptikusok, ezt a kérdést tették fel: egy „nyelveken szólás”, amit egy gyülekezeti összejövetelen megmagyaráztak és felvették magnókazettára, valaki mást (a magyarázás ajándékával rendelkező személyt) egy másik helyen megkérnek arra, hogy magyarázza meg azt, a magyarázat ugyanaz lesz, mint az előző esetben? A válasz a következő: ez lehetséges, ha mindkét magyarázó az Úr gondolatának tökéletes megértésével rendelkezik. Ha a magyarázat a tartalmát tekintve eltér (és nem csak a szavakat illetően), az csak azt

jelezné, hogy az egyik vagy mindkét magyarázó nincs tökéletes közösségben az Úrral, hogy tökéletesen megértse az Ő gondolatát. Ez nem abnormalis, mivel nincs olyan hívő a világon, aki ilyen tökéletes közösségben lenne az Úrral, hogy tökéletesen ismerje az Ő gondolatát.

A következő példa kétséget kizáróan bizonyítani fogja ezt a tényt. Tétélezzük fel, hogy egy összejöveten el kell mondanod egy különleges üzenetet, amit úgy érzel egy Úrtól való teher a szíveden arra az összejövételre vonatkozóan. Ha mégsem tudod átadni az üzenetet azon az összejöveten és valaki más beszél helyetted, akkor ő ugyanazt az üzenetet adná át (a saját szavaival), ami a te szíveden volt. Ha az a testvér nem ugyanazt az üzenetet adja át, mint ami a te szíveden volt, az azt jelezné, hogy közületek valaki nem rendelkezett az Úr gondolatának tökéletes megértésével azon az összejöveten. Láthatjuk, hogy a hívők hibázhatnak az ilyen próbában még akkor is, ha egy üzenetet egy ismert nyelven adnak át.

Ezért mondja nekünk a Biblia, hogy még egy prófétai üzenetet is ítéljük meg (1 Kor.14.29). Hasonlóképpen meg kell ítélnünk minden „nyelveken” elmondott üzenetet és annak „magyarázatát” is. Mit kell megítélnünk ilyen esetben? Csak ezt: a szellemünk bizonyoságot tesz-e arról a kijelentésről (prófécia, nyelvek és nyelvek magyarázata)? Megegyezik-e a Szentírással (az Úrtól van) vagy nem ?

Az 1 János 4.1 figyelmeztet bennünket, hogy ne higgyünk minden szellemnek, hanem „vizsgáljuk meg vajon az a szellem Istentől van-e”. Ezért ha bármikor nyilvános „nyelveken szólást” vagy magyarázatot hallunk, meg kell vizsgálnunk azt a szellemünkben. Hallhatunk sok – nem Istentől való - "természetfeletti kijelentést". Minden esetben el kell utasítanunk egy próféciaát (vagy annak bármelyik részét), egy "nyelveken szólást", vagy egy magyarázatot, ha a szellemünkben azzal kapcsolatban bármi okból bizonytalanságot, zavart érzünk.

Minden természetfeletti jelenség megvizsgálás nélküli elfogadása nem normális, ami nagy zavarokat okozott a keresztyénségben, ebben a században, és ugyanakkor az Úr nevének szörnyű megcsúfolását eredményezte.

Ha megnézzük az összes esetet az „Apostolok cselekedetei könyvében”, akkor a következő eredményre jutunk:

(a) a nyelveken szólás **minden** esetben, spontán módon történt;

(b) **mindenki** mindenféle tiltás nélkül szólhatott nyelveken;

(c) nem volt **soha** semmi előzetes befolyásolás, unszolás vagy útmutatás arra vonatkozóan, hogy valaki hogyan szóljon nyelveken.

Ma azonban, a legtöbb helyen, a fenti jellemzőkből **egy sem** fedezhető fel. Csak ahol a nyelvek ajándékai spontán módon nyilvánulnak meg, mindenféle előzetes beavatkozás nélkül, azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az hiteles **lehet**.

Az általam hallott összes „nyelveken szólásnak” csak a kisebb százalékáról tett bizonyosságot a szellemem, hogy az hiteles. Úgy éreztem, hogy a nagyobb része egy kísérlet volt az ajándék utánzására, hogy elfogadják mások a csoportban vagy hatást gyakoroljon rájuk. Egy kis része még démonikus eredetű is lehetett. Az észrevételem azon a gyümölcsön ill. eredményen alapul, amit sok ember életében láttam sok országban. Nyelveken szólni és énekelni gyakran a „magamutogatás” formájaként jelent meg sok gyülekezetben, a magamutogatás pedig a csecsemőkor jellemzője.

Az is bizonyított tény, hogy a mostani időkben a hívőket azok az igehirdetők és pásztorok használták ki maximális pénzügyi haszon elérése érdekében, akik azt állítják magukról, hogy „nyelveken szólnak”. A legtöbb szekta a 20. században nyelveken szóló csoportokból alakult.

Azt tanácsolom minden hívő számára, hogy "kerüljék el az olyan gyülekezeteket, ahol fontosnak tartják a nyelveken szólást és a gyógyítást, mert közülük sokan veszélyes szélsőségekbe mennek bele és rendszerint nincsenek szellemi módon gondolkodó vezetőik. Helyette olyan gyülekezeti közösséget keressenek, amelyek elsődlegesen a szentséget és a tanítvánnyá tételt hangsúlyozzák, de elfogadják a nyelveken szólás hiteles ajándékát és nem vágnak a pénzekre és nem azt keresik, hogyan kontrolálják az életeteket."

Hadd hangsúlyozzam, hogy használnunk kell a Szent Szellem által megújított elménket, ha pontosan meg akarjuk érteni Isten akaratát és az Ő szavát. Sok hívő hajlamos lebecsülni az elméjét. Az elménk hasonló kell, hogy legyen egy feleséghez. Nem neki kell a ház fejének lenni, de tudomásul kell venni a létezését. Jézus a mi férjünk és a fejünk. Az elménk kell, hogy neki engedelmeskedjen a szívünkön keresztül.

Röviden összefoglalva egy józan tanács a „nyelveken szólással” kapcsolatban:

"Ha megkapod a nyelvek ajándékát, fogadd el azt és gyakorold. Mondd ki a szíveden lévő szavakat Isten felé, amikor bárhol egyedül vagy vele, különösen, amikor a szíved nyomás alatt van (teljesen el vagy csüggedve) vagy túlcserdül az örömtől. Ha nem kaptál ilyen ajándékot ne aggodalmaskodj amiatt. Legyél azonban nyitott az Úr felé, hogy bármikor megkaphasd azt. Ne aggodalmaskodj, és ne menj bele örültségekbe, hogy megkapd azt. Isten meg fogja adni neked, ha azt akarja, hogy rendelkez azzal anélkül, hogy bármi örültségbe belemennél. Ezzel egy időben ne hidd el azt, hogy minden, amit a keresztyénségben látsz és hallasz az a Szent Szellem megnyilvánulása. Mindent vizsgáld meg. Használd az Istentől kapott megkülönböztető képességedet. Ha nem rendelkezel a nyelvek ajándékával, ne tekintsd magad másodrangúnak azokhoz képest, akik rendelkeznek vele. Ha pedig rendelkezel ezzel az ajándékkal, ne képzeld azt, hogy az szellemivé és magasabb rendűvé tesz téged azokhoz képest, akik nem rendelkeznek azzal. (Pál és a korinthusi keresztyének is beszéltek nyelveken, de Pál egy szellemi óriás volt, a korinthusiak pedig testiek!)."

Ami abszolút lényeges

Ami abszolút lényeges mindannyiunk számára, hogy *fel legyünk ruházva a Szent Szellemmel erejével*. Az *erő* és nem a nyelveken szólás a Szent Szellemmel való betöltekezés jele. (Ap.csel. 1:8).

A Szent Szellemet *hit által* lehet megkapni (János 7.37-39), pontosan úgy, ahogyan bűnbocsánatot kapunk a bűneinkre – nem a saját, hanem egyedül Krisztus érdeme alapján. A Szellem *ajándékát* nem böjtölés és ima által vagy bármi más munka alapján kapjuk. Ő Maga az *ajándék* (Ap.csel. 2.38).

Hit által kérjük és meg is fogjuk kapni. Isten ígéréteben bízva menjünk előre és Ő gyorsabban meg fogja adni a Szent Szellemet azoknak, akik kérik tőle, mint bármelyik földi atya eledelt adna az éhező fiának. (Lukács 11.13). Ha bizonytalanok vagyunk a Szellem birtoklását illetően, kérni tudjuk Istent, hogy adjon nekünk bizonyosságot.

Szükséges, hogy folyamatosan telve legyünk a Szellemmel (Efézus 5.18), pontosan úgy, ahogyan folyamatosan meg kell bocsátanunk (mert vétkezünk – gyakran anélkül, hogy tudnánk róla – Máté 6.12).

A szívünk odaszánása *sokkal* fontosabb Krisztusnak, mint a nyelveken szólásunk. *"Minden másnál jobban szeretsz engem?"* – ez volt a mi Urunk kérdése Péterhez, mielőtt megbízta volna az Ő szolgálatával. A „nyelveken szólásról” szóló vitákkal a Sátán eltéríti a hívőket a Krisztusnak való teljes odaszenteléstől.

A legnagyobb keresztyének a világon azok voltak, akik mindennél jobban szerették az Úr Jézust, függetlenül attól, hogy beszéltek nyelveken vagy sem. Péter, Jakab, János és Pál mind beszéltek nyelveken. Mások azonban, mint John Wesley, Charles Finney, D.L.Moody, A.B. Simpson, William Booth, C.T. Studd és Watchman Nee sohasem beszéltek nyelveken (amennyire tudjuk). Ők azonban *mindannyian* betöltekeztek Szent Szellemmel, mindannyian szerették az Urat *teljes* szívükkel és *mindannyian* a kereszt útján jártak. Ezek az igazságok voltak a legfontosabbak az életükben, egyéb dolgok másodlagosak voltak.

Kövessük az ő példájukat és akkor nem fogunk eltévelyedni.

Akinek van füle hallja meg.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangladore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com/>